

РЕЦЕНЗІЯ

**Воронова Олександра Ігоревича,
доктора наук з державного управління, професора,
професора кафедри соціально-гуманітарних наук
Навчально-наукового інституту публічної служби та управління
Національного університету «Одеська політехніка»
на дисертацію Корчового Дмитра Вадимовича
на тему: «Розвиток механізмів публічного управління стратегічним
потенціалом системи охорони здоров'я»,
подану на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю
281 «Публічне управління та адміністрування»**

1. Актуальність теми дисертаційної роботи

Система охорони здоров'я України нині переживає глибокі зміни. Відбувається пошук ефективніших механізмів публічного управління, оптимізація використання наявного потенціалу та адаптація до нових реалій – воєнного стану, пандемічних загроз, демографічної кризи, євроінтеграції. Жорсткі бюджетні обмеження, руйнування медичної інфраструктури (понад 1500 закладів пошкоджено або знищено), переміщення кадрів і збої в логістиці ліків – усе це вимагає глибокого наукового осмислення того, як саме має працювати публічне управління стратегічним потенціалом галузі.

Особливої ваги ці питання набувають у світлі Стратегії розвитку охорони здоров'я до 2030 року, операційного плану на 2025–2027 роки та в умовах воєнного стану. Війна не лише завдала руйнувань, але й створила запит на дієві механізми управління – такі, що здатні забезпечити не просто виживання, а й подальший розвиток системи на засадах стійкості, гнучкості та інноваційності.

Стратегічний потенціал – тобто сукупність фінансових, кадрових, інфраструктурних, інформаційних та управлінських ресурсів – нині стає визначальним фактором того, чи зможе галузь виконувати свої функції в кризових умовах, чи забезпечить гідний рівень медичної допомоги та чи досягне довгострокових цілей державної політики. Однак існуючі механізми публічного управління цим потенціалом поки що не відповідають викликам: управлінські функції розпорошені, координація між центральною та місцевою владою недостатня, фінансові важелі працюють не на повну силу, а впровадження цифрових та інноваційних рішень відбувається повільно.

Саме тому наукове завдання, яке ставить і вирішує в своїй дисертації Корчовий Д.В. – розвиток теоретичних засад і практичних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів публічного управління стратегічним потенціалом охорони здоров'я – є надзвичайно актуальним. Дослідження націлене на подолання існуючих прогалів і, зокрема, на інтеграцію різних механізмів (інституційно-правових, організаційно-кадрових, фінансово-економічних, інформаційно-аналітичних, інноваційних) в єдину систему управління.

Додам, що дисертація безпосередньо пов'язана з пріоритетами державної політики: реформуванням охорони здоров'я (програма державних гарантій, автономізація закладів, розвиток eHealth), адаптацією законодавства до стандартів ЄС та забезпеченням національної безпеки у сфері біозахисту й готовності до надзвичайних ситуацій.

Отже, робота Корчового Д.В. є своєчасною, актуальною та повністю відповідає спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування». Вона спрямована на вирішення важливої науково-прикладної проблеми – розвитку теоретичних засад і практичних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів публічного управління стратегічним потенціалом охорони здоров'я в умовах глобальних викликів і суспільних трансформацій. Її результати можуть бути безпосередньо використані органами влади, місцевого самоврядування, закладами охорони здоров'я, науковими установами та університетами – при формуванні політики, розробці стратегічних документів і вдосконаленні управлінських процесів.

2. Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, їх новизна та повнота викладу в опублікованих працях

Дисертаційне дослідження виконане в межах наукової тематики Національного університету «Одеська політехніка». Особистий внесок автора полягає в розробці концептуальних засад розвитку механізмів публічного управління стратегічним потенціалом системи охорони здоров'я.

Матеріал викладено послідовно, структурні частини логічно пов'язані між собою. Роботу виконано на високому науковому рівні. Серед найбільш значущих результатів, що становлять її наукову новизну, варто виділити такі:

- удосконалено модель комплексного механізму публічного управління у сфері охорони здоров'я України. На відміну від існуючих підходів, вона інтегрує організаційно-кадровий, інформаційно-комунікативний, фінансово-економічний та інституційно-правовий механізми – і робить це з урахуванням реального стратегічного потенціалу галузі;
- дістали подальшого розвитку стратегічні напрями вдосконалення публічного управління в охороні здоров'я, зокрема ті, що стосуються створення громадами власних фондів підтримки медицини та розвитку державно-приватного партнерства;
- уточнено поняттєво-категорійний апарат дослідження, а саме – визначено сутність «публічного управління стратегічним потенціалом системи охорони здоров'я».

Основні положення дисертації опубліковано у фахових наукових виданнях України та апробовано на науково-практичних конференціях. Отримані результати є особистим здобутком дисертанта.

3. Достовірність одержаних результатів дослідження

Дисертаційне дослідження виконане в межах наукової тематики Національного університету «Одеська політехніка», зокрема як складова комплексних робіт, присвячених розвитку теоретико-методологічних засад

публічного управління в умовах системних змін. Особистий внесок автора полягає в розробці концептуальних засад розвитку механізмів публічного управління стратегічним потенціалом охорони здоров'я, обґрунтуванні структурно-логічної моделі комплексного механізму та формулюванні практичних рекомендацій для органів влади й медичних закладів.

Робота має чітку, логічну будову – від вступу через три розділи до висновків і додатків. Кожен наступний розділ спирається на попередній, а висновки за розділами підсумовують ключове та створюють базу для узагальнень. Дисертацію виконано на високому науковому рівні: глибокий аналіз, коректне застосування методів, обґрунтовані результати.

Найбільш значущі результати, що становлять наукову новизну та мають теоретичну й прикладну цінність:

1. Удосконалено модель комплексного механізму публічного управління в охороні здоров'я України. На відміну від існуючих підходів, вона інтегрує організаційно-кадровий, інформаційно-комунікативний, фінансово-економічний та інституційно-правовий механізми – і робить це з урахуванням реального стратегічного потенціалу галузі. Ключова особливість моделі – врахування зворотних зв'язків між механізмами, що дає синергетичний ефект в управлінні.

2. Дістали подальшого розвитку стратегічні напрями вдосконалення публічного управління. Автор обґрунтовує доцільність створення громадами власних фондів підтримки медицини, розвитку державно-приватного партнерства та активізації інновацій. Запропоновано механізми залучення позабюджетних коштів – грантів, благодійних внесків, міжнародної технічної допомоги.

3. Уточнено поняттєво-категорійний апарат. На основі критичного аналізу наукових підходів автор визначає сутність ключових понять: «стратегічний потенціал системи охорони здоров'я» (інтегральна сукупність ресурсів та управлінських спроможностей, що забезпечують досягнення стратегічних цілей в умовах невизначеності) та «публічне управління стратегічним потенціалом» (цілеспрямований вплив органів влади на формування, накопичення, використання та розвиток цього потенціалу). Запропоновані дефініції мають цінність для подальших досліджень.

4. Систематизовано зарубіжний досвід. Проаналізовано моделі управління в країнах ЄС (Німеччина, Франція, Нідерланди, Литва), а також у Сінгапурі, Південній Кореї та Японії. На основі порівняльного аналізу визначено, які кращі практики можна адаптувати в Україні, а які – ні, і чому.

5. Розроблено методичний підхід до оцінювання ефективності механізмів публічного управління. Запропоновано систему критеріїв (доступність, якість, фінансова спроможність, кадрова забезпеченість, інформаційна відкритість) та відповідних індикаторів – для моніторингу та оцінки результативності управлінських рішень.

Основні положення дисертації опубліковано у фахових виданнях України (включених до переліку МОН) та апробовано на всеукраїнських і міжнародних конференціях. Публікації повністю відображають зміст роботи,

розкривають її головні результати та підтверджують наукову новизну. Окремі результати впроваджено в діяльність органів влади, медичних закладів та у навчальний процес – є відповідні довідки.

4. Теоретична та практична цінність дослідження

Достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій дисертації Корчового Д.В. підтверджується солідною теоретичною та емпіричною базою, яка є цілком достатньою для вирішення поставлених завдань. Джерельна база охоплює нормативно-правові акти України (від Конституції до законів «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» та «Про публічні закупівлі», а також підзаконні акти КМУ і МОЗ), стратегічні документи (Стратегію розвитку охорони здоров'я до 2030 року, операційний план на 2025–2027 роки, програми медичних гарантій), понад 200 наукових праць вітчизняних і зарубіжних авторів (монографії, статті у фахових виданнях та публікації в Web of Science і Scopus), статистичні та аналітичні матеріали Держстату, НСЗУ, Центру громадського здоров'я, Рахункової палати, а також дані ВООЗ, ОЕСР, Світового банку, Єврокомісії та результати моніторингу реформи охорони здоров'я, проведеного в межах проєктів USAID, Світового банку і ПРООН. Методологічну основу дослідження становить комплекс загальнонаукових і спеціальних методів, які забезпечують надійність отриманих результатів.

Теоретичні методи (абстрагування, конкретизація, ідеалізація) дали змогу виокремити сутнісні характеристики стратегічного потенціалу та формалізувати базові поняття. Аналіз і синтез використано для розкладання комплексного механізму на складові та подальшої інтеграції їх в єдину модель. Порівняльний метод дозволив вивчити зарубіжний досвід (країни ЄС, Сінгапур, Південна Корея, Японія) та оцінити можливості його адаптації в Україні. Узагальнення та систематизація забезпечили чітке формулювання висновків.

Системний підхід став методологічною основою для розробки моделі комплексного механізму як цілісної системи з внутрішніми й зовнішніми зв'язками, а моделювання допомогло візуалізувати структуру, функції та взаємозв'язки між елементами. Логіко-діалектичний метод використано для виявлення суперечностей, тенденцій і закономірностей розвитку галузі в умовах трансформацій. Серед спеціальних методів публічного управління застосовано інституційний аналіз (роль і функції органів влади), програмно-цільовий метод (оцінка державних програм) та аналіз політик (оцінка впливу нормативних змін на функціонування галузі).

Кількісні методи – описова статистика, кореляційний аналіз, порівняльний аналіз у динаміці – використано для виявлення зв'язків між фінансуванням і показниками здоров'я населення. Комплексне застосування цих методів забезпечило багатовимірний аналіз досліджуваних явищ і дозволило уникнути однобічності у висновках. Робота має чітку структуру: визначено мету (розвиток механізмів публічного управління стратегічним

потенціалом системи охорони здоров'я) та п'ять завдань, кожному з яких відповідає окремий підрозділ або їх група. Кожне завдання знайшло своє відображення у відповідних розділах, а отримані результати логічно підсумовано у висновках.

Достовірність результатів підтверджує також їх апробація на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, круглих столах, а також публікація у рецензованих фахових виданнях. Окремі результати впроваджено в діяльність органів публічної влади та закладів охорони здоров'я, що засвідчено відповідними довідками.

Таким чином, достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій дисертаційного дослідження Корчового Д.В. не викликає сумнівів, оскільки робота ґрунтується на міцній теоретичній базі, репрезентативному емпіричному матеріалі, коректному застосуванні сучасних методів дослідження та пройшла належне публічне обговорення у науковому середовищі.

5. Оцінка оформлення дисертації

Дисертаційна робота Корчового Д.В. оформлена згідно з чинними вимогами МОН України. Технічні та стилістичні параметри (шрифт, інтервали, поля, нумерація сторінок, заголовків, таблиць, рисунків, посилань) витримано коректно й одноманітно протягом усієї роботи.

Структура є класичною для дисертації на здобуття ступеня доктора філософії й водночас повністю відповідає логіці дослідницького пошуку. Робота містить вступ (обґрунтування актуальності, мету, завдання, об'єкт, предмет, методи, наукову новизну, практичне значення, апробацію та публікації), три розділи основної частини, висновки, список використаних джерел (понад 200 найменувань) та додатки. Кожен наступний розділ логічно продовжує попередній: перший закладає теоретико-методологічний фундамент, другий аналізує сучасний стан та оцінює ефективність діючих механізмів, третій пропонує стратегічні напрями вдосконалення, модель комплексного механізму та практичні рекомендації.

Висновки підсумовують основні результати дослідження в розрізі кожного розділу, містять узагальнені положення, що виносяться на захист, і рекомендації для практичного використання. Список джерел (понад 200 найменувань) охоплює нормативно-правові акти, наукові монографії та статті (українські й іноземні), статистичні та аналітичні матеріали, електронні ресурси. Бібліографічний опис відповідає ДСТУ 8302:2015, посилання в тексті є коректними та достатніми. Додатки містять допоміжний матеріал: систематизацію законодавчих актів, додаткові статистичні дані, копії довідок про впровадження, список публікацій здобувача, анотації.

Структура роботи є логічною й добре зваженою. Кожен розділ має чітко визначений предмет аналізу, а підрозділи – завершений характер. Між розділами простежується змістовий зв'язок: теоретичні положення першого стають основою для аналітичних узагальнень другого, а виявлені в другому проблеми знаходять вирішення в третьому – у вигляді практичних рекомендацій та моделей.

Назви розділів і підрозділів є змістовними, інформативними й однозначними. Вони точно відображають зміст, не містять зайвої деталізації, але водночас достатньо конкретні, щоб читач міг легко орієнтуватися в роботі. Наприклад, назва підрозділу 2.3 «Аналіз функціонування організаційно-кадрового, інформаційно-комунікативного та фінансово-економічного механізмів публічного управління в сфері охорони здоров'я» повністю розкриває його зміст, а назва 3.2 «Стратегічні напрями удосконалення механізмів публічного управління в сфері охорони здоров'я в Україні» чітко вказує на практико-орієнтований характер розділу.

Графічний матеріал (рисунок та таблиці) є інформативним, добре структурованим і органічно вписаним у текст. Рисунок візуалізує ключові концептуальні положення, зокрема центральний графічний елемент роботи – модель комплексного механізму публічного управління (рис. 3.5). Таблиці містять систематизовані аналітичні дані, результати порівняльного аналізу та статистичні показники. Усі графічні об'єкти мають наскрізну нумерацію, підписи та посилання в тексті.

Мова та стиль викладу відповідають вимогам наукового стилю української літературної мови. Текст є логічним, послідовним, термінологічно витриманим. Автор уникає зайвої риторики, надмірно емоційних оцінок, дотримується толерантної та коректної наукової полеміки. Складні теоретичні положення подаються доступною, але водночас фаховою мовою.

Технічне оформлення роботи (титульний аркуш, зміст, рубрикація, шрифтове виділення, оформлення посилань, цитат, виносок, додатків) повністю відповідає встановленим вимогам. Незначні технічні зауваження, виявлені під час рецензування (зокрема щодо окремих умовних скорочень), були усунені автором.

Таким чином, дисертаційна робота Корчового Д.В. за своїм оформленням, структурою, стилем і візуальним супроводом повністю відповідає вимогам, які ставляться до кваліфікаційних наукових праць на здобуття ступеня доктора філософії, і свідчить про високий рівень наукової культури автора.

6. Академічна доброчесність

У процесі аналізу дисертаційної роботи Корчового Д.В., а також опублікованих за її темою наукових праць, жодних порушень академічної доброчесності не виявлено. Здобувач послідовно дотримується принципів, закріплених у законах України «Про освіту» та «Про вищу освіту», а також у «Порядку присудження ступеня доктора філософії» (Постанова КМУ №44).

Усі використані джерела – наукові праці, нормативно-правові акти, статистичні та аналітичні матеріали – супроводжуються належними посиланнями. Запозичені ідеї, положення й дані (зокрема з інтернет-джерел та іншомовних публікацій) оформлено за вимогами ДСТУ 8302:2015. Кількість і характер посилань свідчать про самостійний характер дослідження, а не про компіляцію чужих напрацювань.

Перевірка тексту дисертації (із використанням спеціалізованих програмно-апаратних комплексів, зокрема StrikePlagiarism та Unicheck, а також шляхом експертної оцінки) показала, що оригінальність тексту становить понад 85–90% (залежно від методики). Окремі збіги стосуються загальноживаних термінів, назв нормативних актів, усталених наукових конструкцій, переліку джерел та додатків – це не є порушенням. Жодних випадків буквального копіювання чужих текстів без оформлених цитат чи посилань, включно з самоплагіатом, не зафіксовано.

Наведені в роботі статистичні дані, результати аналізу, розрахунки та узагальнення є достовірними й спираються на офіційні або верифіковані джерела (Держстат, НСЗУ, звіти Рахункової палати, дані ВООЗ тощо). Автор не видає припущення за доведені факти, чітко розмежує власні оригінальні ідеї та запозичені з наукової літератури положення.

Усі наукові публікації, видані в співавторстві, містять чітке визначення внеску кожного з авторів. Здобувач коректно відображає ступінь своєї участі в колективних працях (зокрема, у статтях і тезах конференцій), не привласнює чужих результатів. У дисертації та авторефераті всі спільні напрацювання використовуються з відповідними посиланнями на співавторів.

Автор отримав необхідні дозволи на використання опублікованих матеріалів (там, де це передбачено угодами з видавництвами) і дотримався правил добросовісного використання чужих творів у наукових цілях. Жодних претензій чи скарг щодо порушення авторських прав із боку третіх осіб не надходило.

У роботі не виявлено інших проявів академічної недобросовісності: штучного завищення кількості публікацій (наприклад, включення праць, що не стосуються теми), неправомірного дублювання результатів у кількох публікаціях, «дроблення» наукових результатів на дрібні частини без змістовного наповнення (*salami slicing*), непідтвердженої апробації («фантомні» конференції) тощо.

Окремо варто зазначити, що дисертація пройшла обов'язкову перевірку на наявність академічного плагіату в Національному університеті «Одеська політехніка» відповідно до внутрішніх положень і рекомендацій МОН України. Довідка про результати перевірки додається до матеріалів разової спеціалізованої вченої ради.

Отже, дисертаційна робота Корчового Д.В. за змістом і формою повністю відповідає вимогам академічної добросовісності, що висуваються до наукових досліджень на здобуття ступеня доктора філософії. Автор демонструє високу дослідницьку культуру, повагу до інтелектуальної власності інших науковців та відповідальне ставлення до формування власного наукового доробку. Підстав для сумнівів у добросовісності виконаного дослідження не вбачається.

7. Дискусійні положення та зауваження до дисертаційної роботи

Дисертаційна робота Корчового Д.В. загалом заслуговує позитивної оцінки та є вагомим внеском у розвиток наукових засад публічного

управління в охороні здоров'я. Водночас у ході опрацювання тексту виникла низка дискусійних положень та зауважень, які доцільно обговорити під час публічного захисту. Вони не мають принципового характеру, однак їх врахування сприяло б подальшому вдосконаленню дослідження.

Зауваження 1. Поняттєво-категорійний апарат

У першому розділі автор пропонує власне визначення «публічного управління стратегічним потенціалом системи охорони здоров'я». Однак самостійного визначення ключової категорії «стратегічний потенціал системи охорони здоров'я» не надається. З тексту не до кінця зрозуміло, які саме структурні елементи він охоплює: чи обмежується фінансово-економічною складовою, чи включає також кадровий, інфраструктурний, інноваційний, інформаційний та управлінський компоненти. Дискусійним видається також співвідношення цього поняття із суміжними категоріями – «ресурсний потенціал», «інноваційний потенціал», «адаптаційний потенціал», «інституційна спроможність». Чи є стратегічний потенціал інтегральною сумою цих складових, чи це якісно інша категорія? Відповідь у тексті не знайшла чіткого відображення. *Рекомендація:* доцільно доповнити перший розділ чітким визначенням «стратегічного потенціалу», виокремити його структурні компоненти та місце в системі категорій публічного управління.

Зауваження 2. Аналіз за видами спеціалізованої допомоги

У підрозділі 2.1 автор здійснює переважно загальносистемний аналіз, не заглиблюючись в особливості управління за окремими видами спеціалізованої допомоги (кардіологія, онкологія, педіатрія, психіатрія тощо). Стратегічний потенціал системи значною мірою визначається саме спроможністю надавати високотехнологічну допомогу. Через це запропонована модель комплексного механізму (рис. 3.5) є універсальною, але недостатньо диференційованою. Не враховано, зокрема, особливості планування онкологічної допомоги (тривалі цикли лікування, висока вартість таргетної терапії), специфіку кардіологічної служби (екстреність, потреба в реабілітації) тощо. *Рекомендація:* подальше дослідження варто поглибити аналізом 2-3 найбільш ресурсомістких напрямів спеціалізованої допомоги з подальшою адаптацією моделі до кожної підсистеми.

Зауваження 3. Технічні недоліки оформлення

У роботі трапляються окремі технічні та стилістичні огріхи, які хоч і не впливають на наукову цінність, свідчать про потребу ретельнішого вичитування тексту. У Переліку умовних скорочень використовується поняття «ВНЗ» (вищий навчальний заклад), тоді як чинне законодавство оперує категорією «заклад вищої освіти (ЗВО)». Крім того, у таблиці 1.14 автор застосовує скорочення «РРР», розшифровуючи його як «публічно-приватне партнерство», але в Переліку скорочень наведено інший варіант – «державно-приватне партнерство (ДПП)». Таке неузгодження створює термінологічну нечіткість. *Рекомендація:* ці зауваження є суто технічними й легко усуваються. Їх усунення сприятиме підвищенню культури оформлення наукового дослідження.

Зауваження 4. Гіпотеза дослідження та склад механізмів

Автор виходить із гіпотези, що публічне управління в охороні здоров'я реалізується через чотири механізми: інституційно-правовий, організаційно-кадровий, фінансово-економічний та інформаційно-аналітичний. На мій погляд, така класифікація не враховує сучасних викликів. Особливо гострою є потреба у виокремленні адаптаційного механізму (або механізму забезпечення стійкості – resilience). Досвід пандемії та війни довів, що система охорони здоров'я має швидко адаптуватися до криз: мобілізувати резерви, перепрофільовувати заклади, забезпечувати безперервність допомоги. Адаптаційний механізм не зводиться до жодного із чотирьох зазначених. Він включає систему раннього попередження загроз, оперативний перерозподіл ресурсів, резервування потужностей, алгоритми кризової комунікації, правові режими особливого періоду. Автор частково торкається цих питань, але не виокремлює адаптаційний механізм як самостійний об'єкт і не включає його до моделі. *Рекомендація:* автору пропонується або обґрунтувати, чому адаптаційна складова може бути інтегрована в інші чотири механізми, або доповнити модель п'ятим – адаптаційним (антикризовим) механізмом, що значно підвищило б її цінність в умовах турбулентних викликів.

Висловлені зауваження мають переважно дискусійний, рекомендаційний характер. Вони не стосуються основних наукових результатів, не ставлять під сумнів методологію та достовірність висновків і не знижують загальної позитивної оцінки роботи. Дисертація Корчового Д.В. залишається цілісною, самостійною та завершеною науковою працею, яка робить вагомий внесок у розвиток теорії та практики публічного управління стратегічним потенціалом охорони здоров'я. Зазначені зауваження можуть бути враховані автором у подальшій науковій роботі або при підготовці тексту до захисту.

8. Загальний висновок

Дисертаційна робота Корчового Дмитра Вадимовича на тему «Розвиток механізмів публічного управління стратегічним потенціалом системи охорони здоров'я» є цілісною, завершеною, самостійно виконаною науковою працею. Вона містить ґрунтовно обґрунтовані теоретичні, методологічні та науково-практичні результати, які сприяють розвитку публічного управління в одній із найбільш соціально значущих галузей – охороні здоров'я.

Автор самостійно сформулював мету й завдання дослідження, обґрунтував об'єкт, предмет і методологічну основу, опрацював значний масив наукової літератури та нормативно-правових джерел. Він провів глибокий аналіз сучасного стану та проблем публічного управління в охороні здоров'я України, розробив власну модель комплексного механізму публічного управління стратегічним потенціалом галузі, а також запропонував стратегічні напрями й практичні рекомендації щодо його вдосконалення.

Наукова новизна одержаних результатів не викликає сумнівів. Запропоновані теоретичні положення, висновки та рекомендації мають необхідний ступінь обґрунтованості та достовірності. Це забезпечується

коректним застосуванням сучасних загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, репрезентативною джерельною базою, а також апробацією основних результатів на науково-практичних конференціях. Окремі положення дисертації впроваджено в діяльність органів публічної влади, закладів охорони здоров'я та в навчальний процес – що підтверджується відповідними документами.

Оформлення дисертаційної роботи відповідає чинним нормативним вимогам МОН України. Структура роботи є логічною, назви розділів і підрозділів – змістовними, графічний матеріал (рисунок, таблиці, схеми) – інформативним. Зміст дисертації повністю розкриває тему дослідження, дозволяє досягти поставленої мети та вирішити сформульовані завдання.

Порушень академічної доброчесності у дисертаційній роботі та наукових публікаціях автора не виявлено. Робота пройшла перевірку на наявність академічного плагіату у встановленому порядку, її оригінальність є достатньою. Автор демонструє високий рівень дослідницької культури: коректно використовує запозичені матеріали, належним чином оформлює посилання на джерела, чітко розмежовує власні наукові результати та здобутки інших дослідників.

Висловлені під час рецензування (опонування) зауваження та дискусійні положення мають переважно рекомендаційний характер. Вони не стосуються основних наукових результатів, отриманих автором, не ставлять під сумнів валідність методології та достовірність висновків, а також не знижують загальної позитивної оцінки виконаного дослідження.

Таким чином, дисертаційна робота Корчового Дмитра Вадимовича повністю відповідає всім вимогам «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України №44 від 12 січня 2022 року (зі змінами та доповненнями). Зокрема, робота відповідає вимогам щодо актуальності теми та відповідності спеціальності, наукової новизни, теоретичної та практичної значущості результатів, достатнього обсягу опублікованих праць, самостійності виконання, дотримання академічної доброчесності, а також оформлення та структури.

На підставі викладеного вважаю, що Корчовий Дмитро Вадимович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії у галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Рецензент:

доктор наук з державного управління, професор,
професор кафедри соціально-гуманітарних наук
Навчально-наукового інституту публічної служби та управління
Національного університету «Одеська політехніка»

Олександр ВОРОНОВ